

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: I denne søde Jule-Tid

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "I denne søde Jule-Tid", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 380. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid115221/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Midt i Naadens Himmerige!
Klart nu skinner Nyaars-Ny!

5 Frydefuld i Naade-Solen,
Ei Man savner Naade-Stolen;
Virak, Lampe, Manna-Kruus,
Løvværk trindt i Herrens Huus,
Nu, da Herren selv oprinder,
Flux som Dugg for Solen svinder!
Klart nu skinner Nyaars-Ny!

6 Mose-Loven nu ophører,
Frihed Aanden med sig fører,
Far nu vel, al Trældoms-Frygt!
Vi paa Naaden lide trygt,
Naar, som Aanden os mon lære,
Fader vi og Moder ære!
Klart nu skinner Nyaars-Ny!

7 Derfor, Zion, op at sjunge,
Som med Hjerte, saa med Tunge!
Kongen, som du hører til,
Thronen med dig dele vil,
Som Hans Brud, med Dronning-Kaaret,
Priis du Ham i Gylden-Aaret!
Klart nu skinner Nyaars-Ny!

*No. 182. *)*

1 I denne søde Jule-Tid
Maae vi os ret fornøie,
Og bruge al vor Konst og Flid
Guds Naade at ophøie!

*) *Brarsons* Velbekjendte, næsten uforandret.

Ved Ham, som er i Krybben lagt
Vi hjertelig af al vor Magt
I Aanden os forlyste,
Din Priis skal lyde, Frelser-Mand,
Saa vidt og bredt i alle Land,
At Bjergene maae ryste!

2 Det lille Skud af Davids Rod,
Det er Guds Søn tillige,
Som for vor Jammers Skyld forlod
Sit søde Himmerige;
Det var Ham svart at tænke paa,
Al Verden skuide undergaae,
Det skar Ham i Hans Hjerte,
Og af sin store Kiærlighed,
Han kom til os paa Jorden ned,
At lindre al vor Smerte!

3 Vor Tak vi vil frembære da,
Endskiønt den er kun ringe,
Hosjanna og Halleluja
Skal allevegne klinge;
Guds Ark er kommet i vor Leir,
Thi sjunge vi med Fryd om Seir,
Mens Tungen sig kan røre,
Vi sjunge om den søde Fred,
Saa Helvede maa skælve ved
Vor Jule-Sang at høre!

4 Gud er nu ikke længer vred,
Det kan vi deraf vide,
At Han har sendt sin Søn herved,
For Verdens Synd at lide;
Ja, Gud har hørt de Frønnes Bøn,
Og sendt os sin eenbaarne Son,
At frelse os af Vaade,

Hvem vilde nu ei være fro
Og trøstig lade Alt berøe
Paa Guds vor Faders Naadel

5 Som Natten aldrig er saa sort,
Den jo for Solen svinder,
Saa farer al min Kummer bort,
Naar jeg mig ret besinder,
Og tænker paa, hvor inderlig
Guds egen Søn har elsket mig
Og er min Broder vorden;
Fuldt trygt jeg stoler paa det Ord,
Som klang i Julens Engle-Chor:
Nu er der Fred paa Jorden!

6 Vel blandes end min Fryde-Sang
Med Graad og hule Sukke,
Dog skal om Julen Korsets Tvang
Mig aldrig Munden lukke,
Naar Hjertet sidder mest beklemt,
Da bliver Frydens Harpe stemt,
Saa den kan bedre klinge,
Og knuste Hjerter føle hedst,
At Julens store Børne-Fest
Har Lægedom at bringe!

7 Halleluja! vor Strid er endt,
Hvo vilde mere klage!
Hvo vilde mere gaae bespændt
I disse Fryde-Dage!
Syng høit i Sky, Guds Kirke-Flok!
Halleluja! nu har jeg Nok
Den Lyst er uden Lige!
Halleluja, Halleluja!
Guds Søn er min, jeg gaaer herfra
Med Ham til Himmerige!